

nemført en Ordning, som gjør det overflødigt at benytte Andel i Auktionsindtægten som Tilskyndelse til den rette Benyttelse af Hugsten, saaledes kan denne Lønningsmaade paa den anden Side endogaa virke hæmmende paa Udbyttet. De senere Aars stærkt sunkne Priser have jo nemlig i alt Fald en af deres væsentlige Grunde i formindsket Efterspørgsel ved Auktionerne, og der har endogaa vist sig Spor af, at den Omstændighed, at Udbuddet (som afhænger af de planmæssige Hugster) er større end Efterspørgslen, har fremkaldt Enighed mellem Brændehandlere om at trykke Auktionsbudene ned under rimelige Nutidspriser, og paa flere Skovdistrikter har det derfor været nødvendigt at formindste Hugsterne, naaget en saadan Ændring af Driftsplanerne har sine ikke ubetydelige Ulemper. Det eneste Middel herimod er at benytte Salg under Haanden, naar gunstig Leilighed tilbyder sig, og en saadan fremkommer nu hyppigere end tidligere paa Grund af den noget større Virksomhed, som den private Industri er isærd med at udvikle ved Oparbejdelse af de raa Træeffekter, og som ikke altid kan tilfredsstilles ved Auktionskjøb, fordi den maa benytte de øieblikkelige Konjunkturer og sikke sig Effekter af bestemt Art, i bestemt Mængde og til bestemt Tid, saa at Statskovenes i de fleste Tilfælde ganske vilde gaa glip af denne Afsetning til rimelige Priser, naar den ikke skete underhaanden. Men medens det derfor, saaledes som Forholdene efterhaanden have udviklet sig, er i Statskassens og selve Statskovenes Interesse, at Salg underhaanden kan anvendes om end undtagelsesvis, saa dog i ikke ganske ubetydelig Udstrækning efter Fornødenhed og Leilighed, er der paa den anden Side den Betænkelse derved, at det gjør Skaar i vedkommende Skovriders Lovhjemlede Embedsindtægt, idet der efter Loven af 25de Februar 1851 kun kan gives ham Procenter af, hvad der sælges ved Auktion, ikke af, hvad der sælges underhaanden. Det er imidlertid ikke blot saa, at den i Loven af 25de Februar 1851 hjemlede delvise Lønning med Auktionsprocenter i Principet ikke længere er tidssvarende; den har under de forandrede Forhold tillige medført den uheldige Følge, at en stor Del af Statens Skovridere ikke kunne faa den Lønningsindtægt, som var dem tiltænt, og som de virkelig i sin Tid have haft af Auktionsprocenterne. Som Bilag I er trykt en Fortegnelse over, hvad Auktionsprocenterne paa hvert Skovdistrikt have udgjort i hvert af de sidste 4 Finantsaar, og til Sammenligning dermed en tilsvarende Fortegnelse for den 10 Aar længere tilbage-

liggende Aarrække 1873/74 — 1876/77. Af denne Fortegnelse vil det ses, at medens i denne sidstnævnte Periode af Statens 22 Skovridere 16 & 17 oppebare Auktionsprocenternes Maximum, 800 Kr., og dette Beløb i 1883/84 endnu oppebares af 14 Skovridere, er disses Antal siden formindsket og har i sidstafvigte Finantsaar 1886/87 kun været 7. Grunden hertil er i første Række den stærke Nedgang af Salgspriserne (der i Bilag II vil findes fremstillet for de foranvænte Aarrækker for de 2 vigtigste Sortimenters Vedkommende Bøgefløvebrænde og Naaletræetømmer); men dertil kommer endnu, at det ved Fastkættelsen af de nye Driftsplaner har været nødvendigt paa flere Distrikter at nedfætte de planmæssige aarlige Hugster (de saakaldte Stater) ikke ubetydeligt. Eksempelvis skal saaledes ansøres, at Bøgeetaten er nedsat paa 4de Kronborg Distrikt fra 1,660 til 426 Favne, paa 5te Kronborg Distrikt fra 1,950 til 1,168 Favne, paa 1ste Frederiksborg Distrikt fra 1,200 til 875 Favne, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 2,000 Favne til 1,376 Favne, paa 1ste Njebenhavns Distrikt fra 1,800 til 1,148 Favne, paa Silkeborg Distrikt fra 1,846 til 1,084 Favne, paa Buderupholms Distrikt fra 1,389 til 850 Favne, medens Staten af Naaletræ-Stammeved er nedsat paa 6te Kronborg Distrikt fra 36,600 til 23,855 Kubikfod, paa Odsherreds Distrikt fra 34,886 til 23,000, paa 1ste Frederiksborg Distrikt fra 28,300 til 7,047, paa 2det Frederiksborg Distrikt fra 63,000 til 39,840, paa 1ste Njebenhavns Distrikt fra 80,000 til 50,260, paa Falsters Distrikt fra 48,711 til 21,209 Kubikfod.

Den i indeværende Lovforslag foreslaaede Forandring i Skovridernes Lønningsmaade gaar derfor for de Allerflestes (18) Vedkommende kun ud paa at sikre dem den samme Indtægt, som de dels fortiden oppebare, dels tidligere have oppebaaret, en Sikkring, som de Paagældende have faa meget større Villighedstrav paa, som en anden Lønningskilde, hvortil der er taget væsentlig Hensyn ved Fastkættelsen af den egentlige Pengelønning, nemlig Udbyttet af Embedsjorden, i de sidste Aar er bleven meget betydeligt forringet; thi det er klart, at ved Jordbrug som de, hvorom her er Tale, hvis Drift er forholdsvis dyr, baade paa Grund af dets ringere Størrelse, og fordi Skovriders Tid er optaget af hans Embedsgjering, maa den ved Landbrugsproduktens Prisfald forarsage de Formindstelse af Bruttoindtægten i endnu langt større Forhold formindsteden Nettoindtægt, der er beregnet som Lønningsdel. Kun for de 4 jydste Hede-distrikter,